

Arnaldur Indridason

ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

Ο άνθρωπος της δίμνης

Αν ο Rankin
σας άρεσε,
ο Indridason θα
σας ενθουσιάσει.

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Στεκόταν ακίνητη πολλή ώρα και κοιτούσε τα οστά σαν να μην ήταν δυνατό να βρισκονται εκεί. Όπως άλλωστε και η ίδια.

Στην αρχή σκέφτηκε ότι θα ήταν άλλο ένα πρόβατο που είχε πνιγεί στη λίμνη. Όταν πλησίασε όμως, είδε ένα κρανίο μισοθαμμένο στον πυθμένα και το σχήμα ενός ανθρώπινου σκελετού. Κάτω από τα πλευρά που ξεπρόβαλλαν από την άμμο, φαινόταν το περίγραμμα της λεκάνης και των μηριαίων οστών. Ο σκελετός ήταν γυρισμένος στο αριστερό του πλευρό, έτσι που εκείνη έβλεπε το δεξί τμήμα του κρανίου, τις άδειες κόγχες των ματιών και τρία δόντια στην άνω γνάθο. Ένα από αυτά είχε ένα μεγάλο ασημένιο σφράγισμα. Στο ίδιο το κρανίο υπήρχε μια μεγάλη τρύπα, στο μέγεθος σπιρτόκουτου περιπίου, η οποία, σκέφτηκε αμέσως, θα μπορούσε να έχει προκληθεί από σφυρί. Έσκυψε και κοίταξε το κρανίο. Ελαφρώς διστακτικά, εξερεύνησε την τρύπα με το δάχτυλό της. Το κρανίο ήταν γεμάτο άμμο.

Απ' το μυαλό της πέρασε ξανά η σκέψη του σφυριού και αναρίγησε στην ιδέα κάποιου που δέχεται χτύπημα στο κεφάλι με ένα τέτοιο εργαλείο. Όμως η τρύπα ήταν πολύ μεγάλη για να έχει προκληθεί από σφυρί. Αποφάσισε να μην ξαναγγίξει τον σκελετό. Έβγαλε το κινητό της και κάλεσε την Άμεση Δράση.

Αναρωτήθηκε τι θα έλεγε. Από μια άποψη, όλο αυτό ήταν τελείως εξωπραγματικό. Ένας σκελετός στη λίμνη, τόσο μακριά από την ακτή, θαμμένος στον αμμουδερό πυθμένα της... Επι-

πλέον, δεν ήταν και στα καλύτερά της. Μπροστά απ' τα μάτια της περνούσαν νοερά σφυριά και σπιρτόκουτα. Δεν μπορούσε να συγκεντρωθεί. Οι σκέψεις της ήταν σκόρπιες και δυσκολευόταν να τις βάλει σε τάξη.

Μάλλον επειδή δεν είχε συνέλθει ακόμη από το μεθύσι της προηγούμενης νύχτας. Είχε σχεδιάσει να περάσει τη μέρα στο σπίτι, αλλά μετά είχε αλλάξει γνώμη και είχε πάει στη λίμνη. Είχε πείσει τον εαυτό της ότι έπρεπε να ελέγξει τα όργανα. Ήταν επιστήμονας. Πάντα ήθελε να γίνει επιστήμονας και ήξερε ότι έπρεπε να παρακολουθεί προσεκτικά τις μετρήσεις. Όμως είχε έναν τρομερό πονοκέφαλο και οι σκέψεις της δεν πατούσαν στη λογική. Το προηγούμενο βράδυ, η Εθνική Υπηρεσία Ενέργειας είχε διοργανώσει την ετήσια χοροεσπερίδα της κι εκείνη, όπως το συνήθιζε μερικές φορές, είχε πιει πολύ.

Σκέφτηκε τον άντρα που ήταν στο σπίτι της, ξαπλωμένος στο κρεβάτι της, και κατάλαβε ότι εξαιτίας του είχε φύγει και είχε τραβηχτεί ως τη λίμνη. Δεν ήθελε να βρίσκεται εκεί όταν θα ξυπνούσε και ήλπιζε πως, μέχρι την ώρα που θα επέστρεφε, αυτός θα είχε φύγει. Είχε έρθει στο διαμέρισμά της μετά τον χορό. Δεν ήταν και καμιά συναρπαστική περίπτωση· όπως και όλοι οι άντρες που είχε γνωρίσει μετά το διαζύγιό της. Της μιλούσε σχεδόν αποκλειστικά για τη συλλογή του από σιντί και συνέχισε ακάθεκτος για πολλή ώρα αφότου εκείνη έπαψε να προσποιείται ότι τον άκουγε με ενδιαφέρον. Έπειτα αυτή αποκοιμήθηκε σε μια πολυθρόνα στο καθιστικό. Όταν ξύπνησε, είδε ότι εκείνος την είχε βάλει στο κρεβάτι και κοιμόταν δίπλα της με το στόμα ανοιχτό, φορώντας ένα μικροσκοπικό σώβρακο και μαύρες κάλτσες.

«Άμεση Δράση» είπε μια φωνή στην άλλη άκρη της γραμμής.

«Γεια σας. Ήθελα να αναφέρω ότι βρήκα κάποια οστά» δήλωσε. «Κι ένα κρανίο με μια τρύπα».

Μόρφασε. Καταραμένο μεθύσι! Ποιος λέει τέτοια πράγματα; Ακούς εκεί ένα κρανίο με μια τρύπα! Ουμήθηκε ένα παιδικό τραγουδάκι που μιλούσε για ένα διφραγκάκι με μια τρύπα στη μέση. Ή μήπως ήταν ταλιράκι;

«Το όνομά σας, παρακαλώ» είπε ουδέτερα η φωνή από την Άμεση Δράση.

Εκείνη προσπάθησε να βάλει σε τάξη τις σκέψεις της και δήλωσε το όνομά της.

«Πού βρίσκεται;»

«Στη λίμνη Κλείβαρβατν. Στη βόρεια πλευρά».

«Πιάστηκαν στα δίχτυα σας;»

«Όχι. Είναι θαμμένα στον πυθμένα της λίμνης».

«Είστε δύτρια;»

«Όχι, ξεπροβάλλουν από τον πυθμένα. Τα πλευρά και το κρανίο».

«Βρίσκονται στον πυθμένα της λίμνης;»

«Ναι».

«Και πώς τα βλέπετε;»

«Τα κοιτάζω αυτή τη στιγμή που μιλάμε».

«Τα βγάλατε στη στεριά;»

«Όχι, δεν τα άγγιξα» είπε ενστικτωδώς ψέματα.

Η φωνή στη γραμμή έκανε μια παύση.

«Τι αηδίες είναι αυτές;» είπε τελικά η φωνή θυμωμένα.

«Φάρσα μου κάνετε; Ξέρετε τι σας περιμένει αν αποδειχτεί ότι σπαταλάτε τον χρόνο μου;»

«Δεν είναι φάρσα. Τα κοιτάζω αυτή τη στιγμή που μιλάμε».

«Περπατάτε πάνω στο νερό, δηλαδή;»

«Η λίμνη έχει εξαφανιστεί» απάντησε. «Δεν υπάρχει πια νερό. Μόνο ο πυθμένας. Εκεί όπου βρίσκεται ο σκελετός».

«Τι εννοείτε “η λίμνη έχει εξαφανιστεί”;»

«Δεν έχει εξαφανιστεί τελείως, αλλά έχει αποστραγγιστεί

στο σημείο όπου στέκομαι. Είμαι υδρολόγος και δουλεύω για την Υπηρεσία Ενέργειας. Κατέγραφα τη στάθμη του νερού όταν ανακάλυψα τον σκελετό. Υπάρχει μια τρύπα στο κρανίο και τα περισσότερα οστά είναι θαμμένα στην άμμο του πυθμένα. Στην αρχή μου φάνηκε ότι ήταν πρόβατο».

«Πρόβατο;»

«Τις προάλλες βρήκαμε ένα που είχε πνιγεί πριν από χρόνια. Όταν η λίμνη ήταν μεγαλύτερη».

Κι άλλη παύση.

«Περιμένετε εκεί» είπε απρόθυμα η φωνή. «Θα στείλω ένα περιπολικό».

Έμεινε για λίγο ακίνητη δίπλα στον σκελετό, έπειτα περπάτησε ως την όχθη και μέτρησε την απόσταση. Ήταν σίγουρη πως, όταν έκανε μετρήσεις στο ίδιο σημείο, πριν από ένα δεκαπενθήμερο, τα οστά δεν είχαν αποκαλυφθεί ακόμη. Αλλιώς θα τα είχε δει. Από τότε, η στάθμη του νερού είχε πέσει πάνω από ένα μέτρο.

Αυτό το αίνιγμα βασάνιζε τους επιστήμονες της Υπηρεσίας Ενέργειας από τότε που παρατήρησαν ότι η στάθμη του νερού στη λίμνη Κλείβαρβατν έπεφτε ραγδαία. Η υπηρεσία είχε στήσει το πρώτο της αυτόματο σύστημα παρακολούθησης της στάθμης επιφάνειας το 1964 και μία από τις δουλειές των υδρολόγων ήταν να ελέγχουν τις μετρήσεις. Το καλοκαίρι του 2000 τους φάνηκε ότι το σύστημα είχε χαλάσει. Η λίμνη έχανε καθημερινά απίστευτη ποσότητα νερού, διπλάσια από τη φυσιολογική.

Περπάτησε πάλι μέχρι τον σκελετό. Ένωθε έντονη επιθυμία να τον παρατηρήσει καλύτερα, να τον ξεθάψει και να αφαιρέσει την άμμο, αλλά φαντάστηκε ότι η αστυνομία δεν θα χαιρόταν πολύ με αυτό. Αναρωτήθηκε αν ο σκελετός ανήκε σε άντρα ή γυναίκα και θυμήθηκε αμυδρά ότι είχε διαβάσει κάπου, πιθανώς σε κάποιο αστυνομικό μυθιστόρημα, ότι οι σκελετοί τους ήταν

σχεδόν πανομοιότυποι· μόνο οι λεκάνες διέφεραν. Μετά θυμήθηκε ότι κάποιος της είχε πει να μην πιστεύει τίποτα απ' αυτά που διάβαζε στα αστυνομικά μυθιστορήματα. Αφού ο σκελετός ήταν θαμμένος στην άμμο, δεν μπορούσε να δει τη λεκάνη· και να μπορούσε να τη δει όμως, δεν θα καταλάβαινε τη διαφορά.

Καθώς το κεφάλι της πήγαινε να σπάσει από το μεθύσι της προηγούμενης νύχτας, αναγκάστηκε να καθίσει στην άμμο, δίπλα στα οστά. Ήταν Κυριακή πρωί και πότε πότε περνούσε κανένα αυτοκίνητο δίπλα από τη λίμνη. Φαντάστηκε ότι επρόκειτο για οικογένειες που πήγαιναν την κυριακάτικη βόλτα τους στο Χέρντισαρβικ και στο Σέλβογουρ. Αυτή ήταν μια δημοφιλής και γραφική διαδρομή που διέσχιζε το πεδίο λάβας και τους λόφους και, αφού περνούσε από τη λίμνη, κατηφόριζε προς τη θάλασσα. Σκέφτηκε τις οικογένειες στα αυτοκίνητα. Ο δικός της άντρας την είχε αφήσει όταν οι γιατροί απέκλεισαν κάθε ενδεχόμενο να κάνουν μαζί παιδί. Εκείνος ξαναπαντρεύτηκε πολύ σύντομα μετά το διαζύγιο και είχε πλέον δύο υπέροχα παιδιά. Είχε βρει την ευτυχία.

Το μόνο που είχε βρει εκείνη ήταν έναν άντρα τον οποίο γνώριζε ελάχιστα και που κοιμόταν στο κρεβάτι της με τις κάλτσες. Όσο περνούσαν τα χρόνια, οι καλοί άντρες σπάνιζαν. Οι περισσότεροι ήταν είτε διαζευγμένοι, όπως η ίδια, ή, χειρότερα ακόμα, δεν είχαν κάνει ποτέ τους σχέση.

Κοίταξε θλιμμένα τα οστά που ήταν μισοθαμμένα στην άμμο και της ήρθε να βάλει τα κλάματα.

Περίπου μία ώρα αργότερα είδε ένα περιπολικό να φτάνει από την κατεύθυνση του Χάπναρφγερδουρ. Δεν έμοιαζε να βιάζεται· ακολουθούσε αργά την πορεία του δρόμου πλησιάζοντας προς τη λίμνη. Ήταν Μάιος και ο ήλιος βρισκόταν ψηλά στον ουρανό ρίχνοντας την αντανάκλασή του στη λεία επιφάνεια του νερού. Η γυναίκα καθόταν στην άμμο και κοίταζε τον δρόμο.

Όταν έκανε νόημα στο περιπολικό, αυτό σταμάτησε εκεί κοντά. Δύο αξιωματικοί βγήκαν έξω, κοίταξαν προς το μέρος της και την πλησίασαν.

Έμειναν σιωπηλοί πάνω από τον σκελετό για πολλή ώρα, ώσπου ένας απ' αυτούς σκούντηξε ένα πλευρό με το πόδι του.

«Λες να ψάρευε;» ρώτησε τον συνάδελφό του.

«Σε βάρκα, εννοείς;»

«Ή να πλατσούρισε ως εδώ».

«Έχει μια τρύπα» τους είπε εκείνη κοιτώντας μία τον έναν και μία τον άλλον. «Στο κρανίο».

Ο ένας αξιωματικός έσκυψε πάνω από τον σκελετό.

«Μάλιστα» είπε.

«Μπορεί να έπεσε από τη βάρκα και να έσπασε το κεφάλι του» πιθανολόγησε ο συνάδελφός του.

«Είναι γεμάτο άμμο» είπε ο πρώτος.

«Μήπως να ειδοποιήσουμε το Τμήμα Εγκληματολογικών Ερευνών;» πρότεινε ο άλλος.

«Δεν είναι στην Αμερική οι περισσότεροι;» είπε ο συνάδελφός του κοιτάζοντας προς τον ουρανό. «Σε ένα συνέδριο εγκληματολογίας;»

Ο άλλος αξιωματικός έγνεψε καταφατικά. Έμειναν πάλι για λίγο αμίλητοι πάνω από τα οστά, ώσπου ο ένας στράφηκε προς τη γυναίκα.

«Πού έχει πάει όλο το νερό;» τη ρώτησε.

«Υπάρχουν διάφορες θεωρίες» απάντησε εκείνη. «Τι θα κάνατε; Εγώ μπορώ να γυρίσω στο σπίτι μου;»

Αφού αντάλλαξαν ματιές, οι δύο αξιωματικοί σημείωσαν το όνομα της γυναίκας και την ευχαρίστησαν, χωρίς να απολογηθούν που την είχαν και περίμενε. Δεν την πείραξε. Δεν βιαζόταν άλλωστε. Ήταν μια όμορφη μέρα και θα την απολάμβανε ακόμα περισσότερο συντροφιά με το βαρύ κεφάλι της δίπλα στη

λίμνη, αν δεν είχε πέσει πάνω στον σκελετό. Αναρωτήθηκε αν ο άντρας με τις μαύρες κάλτσες είχε φύγει από το διαμέρισμά της. Πάντως το ήλπιζε. Λαχταρούσε να νοικιάσει ένα DVD εκείνο το βράδυ και να χουχουλιάσει κάτω από μια κουβέρτα μπροστά στην τηλεόραση.

Κοίταξε τα οστά και την τρύπα στο κρανίο.

Μπορεί να νοίκιαζε καμιά καλή αστυνομική ταινία.

[Ο Indridason ανήκει μαζί με τον Nesbo και τη Lackberg στην ντριμ τιμ του σκανδιναβικού αστυνομικού.] **ECONOMIST**

Ένας σκελετός βρίσκεται μισοθαμμένος στον πυθμένα μιας αποστραγγισμένης λίμνης. Τα οστά είναι δεμένα σε έναν παλιό ρωσικό ραδιοπομπό. Μπορεί, άραγε, αυτό το στοιχείο να οδηγήσει στην εξακρίβωση της ταυτότητας του θύματος και του δολοφόνου;

Ο επιθεωρητής Έτλεντουρ αναλαμβάνει να ερευνήσει την υπόθεση και ανακαλύπτει ότι μπορεί να συνδέεται με μια ομάδα φοιτητών που σπούδαζαν στην Ανατολική Γερμανία κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου και μ' έναν νεαρό άντρα που έφυγε από το πατρικό του σπίτι μια μέρα για να μην επιστρέψει ποτέ. Καθώς πυκνώνει το μυστήριο, ο Έτλεντουρ και η ομάδα του καλούνται να ξετυλίξουν το νήμα μιας ιστορίας διεθνούς κατασκοπείας, φόνου και προδοσίας.

[Θα αναρωτιέστε για την ταυτότητα του δολοφόνου αλλά και του θύματος μέχρι την τελευταία σελίδα.] **SUNDAY EXPRESS**

[Με αυτό το μυθιστόρημα ο Indridason επιβεβαιώνει ότι συγκαταλέγεται μεταξύ των συγγραφέων που ξεπερνούν τα όρια της αστυνομικής λογοτεχνίας συνδυάζοντας το σασπένς με τη διορατική ανάλυση της ανθρώπινης συνθήκης.] **SUNDAY TIMES**

[Ο Indridason συνθέτει μια αριστοτεχνική πλοκή που πραγματεύεται οικουμενικά ζητήματα: τον πολιτικό ιδεαλισμό και τα ματαιωμένα όνειρα της νεότητας.] **DAILY MIRROR**

Η ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΕΤΛΕΝΤΟΥΡ

ISBN 978-960-566-407-7

9 789605 664077
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 6407